

طاعون گاوی: Cattle Plague = Rinder Pest

عامل بیماری طاعون گاوی از خانواده **موربیلی** **ویروسها** می‌باشد.

این بیماری ویروسی بسیار حاد و مسری و واگیر است که همواره ایجاد تلفات بسیار زیاد در گله را می‌کند.
- در ایران به آن **گاو‌میری** نیز می‌گویند.

علائم بالینی طاعون:

این علائم عبارتند از تب شدید که گرمای سطح بدن اغلب نامساوی است و قاعده گوشها و شاخها داغ تر از دیگر قسمتهای بدن می‌باشند.
علائم عمومی عبارتند از بی اشتها و قطع نشخوار، کم شدن میزان شیر، حیوان با گوشهای آویزان و سر خمیده در گوشه ای می‌ایستد و به سختی قادر به حرکت است. پوزه خشک و پوست فاقد جلای واقعی و طبیعی است.
دهان - بینی - ملتحمه چشم - مهبل و فرج متورم و دارای جراحات می‌باشد و مخاطات پرخون است. چشمها قرمز می‌شوند و از چشمها ترشحاتی که در ابتدا زلال است و به تدریج غلیظ و چرکین می‌شود، جاری می‌شوند.
آثار بیماری در مخاط دهان جهت تشخیص کلینیکی بسیار مهم می‌باشند.

جراحات دهانی با ازدیاد ترشح بزاق شروع می‌شود. سپس روی لثه، سطح داخلی گونه‌ها و سقف دهان بثورات سفید رنگی ظاهر می‌شود و روی آنها را سلولهای مرده بافت پوششی به صورت رسوب زرد ارغوانی پوشانیده

می‌شود که به آسانی با انگشت برداشته می‌شوند و قرحه قرمز خون آلودی در زیر آن نمایان می‌گردد. این زخمها در یک هشتم خلفی زبان (زیر زبان) بیشتر دیده می‌شود. در گاوان ماده جراحات مخاطی به صورت ترشحات چرکین مهبل و تورم فرج تظاهر می‌کند.

ابتلای دستگاه گوارش که با یبوست شروع شده بود، به اسهال بسیار شدیدی خاتمه می‌یابد. مدفوع متعفن و خاکستری و تیره رنگ و اغلب همراه با خون و سلولهای مخاطی روده است که دم و اطراف خلفی حیوان را کاملاً آلوده می‌کند.

کم کم عضلات مخرج قدرت انقباضی خود را از دست می‌دهند و مخاط راست روده به خوبی نمایان است و مدفوع بدون اراده خارج می‌شود.

تشخیص تفریقی:

بیماری طاعون را باید از موارد زیر تشخیص داد:

1- BVD-MD:

علائم هر دو بسیار شبیه به هم است ولی میزان تلفات در آن خیلی کمتر از طاعون گاوی است.

2-MCF بدخیم:

در تب نزله‌ای جراحات مشخص چشم وجود دارد و نشانیهای عصبی نیز دیده می‌شود.

پیشگیری:

دامهای بهبود یافته دارای ایمنی مادام العمر هستند.

جهت پیشگیری می‌توان از واکسیناسیون استفاده کرد
که از واکسن‌های تخفیف حدت یافته استفاده می‌شود.
در هنگام شیوع بیماری، پس از تشخیص، بهترین روش
کشتار تمامی دام‌های آلوده و قرنطینه بقیه دام‌ها
می‌باشد.

همچنین ویروس عامل بیماری طاعون نسبت به اکثر مواد
ضد عفونی کتده حساس می‌باشد و در محیط آزاد تنها 2
الی 3 روز می‌تواند زنده بماند.